

Ens volem vives i lliures!

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA
SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO
DE LES TERRES DE LLEIDA



Treballar, parlar, vestir, sortir, pensar, passejar, beure, menjar, opinar, ballar... viure en llibertat! Poder viure en llibertat és el que ens dignifica com a persones. Les dones en molts àmbits, tant en el laboral i social, com en la seva vida quotidiana no poden ni opinar ni parlar ni vestir ni treballar en llibertat. La violència vers les dones pel sol fet de ser-ho és un fet molt greu i dolorós, és una vulneració de drets i llibertats tan greu i tan dolorosa, que deriva en una anul·lació total de les dones com a persones, en la nostra societat.

A les terres de Lleida es rep cada dia una mitjana de tres denúncies per violència masclista. Hi ha, però, moltes dones que no presenten cap tipus de denúncia per un sentiment de culpa, vergonya o por. Des de començament d'any a tot Espanya han estat assassinades 43 dones, 6 a Catalunya. Les xifres són terribles! Però si les analitzem amb més profunditat podem acabar conclouent que la violència vers les dones és una autèntica malaltia mundial: una de cada tres dones experimenten o experimentaran al llarg de la seva vida abús sexual o físic. És clar i és evident que les formes més visibles de masclisme han desaparegut (una dona ja no necessita el permís del seu home per obrir un compte bancari), però el masclisme envaeix cada racó de la nostra societat.



El trobem a la publicitat, a la música, al cinema, a l'esport, al món laboral. És subtil, a vegades invisible, i s'ha anat adaptant als nous temps. El ciberassetjament, el sexpredding, el sèxing, el control de la parella a través de les xarxes socials, la

imposició de rols i models de bellesa impossibles... són nous espais on el masclisme ha trobat la seva forma de continuar manifestant-se. Prevenir i erradicar la violència masclista és cosa de tots i totes. Calen polítiques públiques dirigides a la lluita per la igualtat efectiva entre homes i dones, la coeducació és imprescindible des dels 0-3 anys i que el conjunt de la societat ens hi comprometem, cadascú des de la nostra responsabilitat,

en els nostres centres de treball, des de les nostres llars, des de les diferents associacions, des del temps d'oci, des de l'esport...

Cal denunciar i posar en evidència qualsevol persona que visqui sota la consigna del masclisme. Acceptem comportaments, actituds, valors, normes, gestos, comentaris masclistes, cada dia, sense qüestionar-los. I no els qüestionem perquè els tenim tan interioritzats, tan normalitzats, que vivim amb ells amb total

tranquil·litat i els anem transmetent de generació en generació. El masclisme en la nostra societat el veiem cada dia, a cada moment, en qualsevol racó, el que passa és que no hem après a identificar-lo, a denunciar-lo, a afrontar-lo. Hem après a conviure amb ell. I conviure amb el masclisme ens fa més dèbils com a societat! I conviure amb el masclisme, el perpetua

La violència vers les dones és una autèntica malaltia mundial: una de cada tres dones pateixen o patiran abús sexual o físic

entre el jovent!! conviure amb el masclisme fa que la justícia, la política, els llocs de responsabilitat, el món laboral, l'educació siguin llocs d'homes, per a homes i fets a conveniència dels homes. Ens plantem!